

OR AVIOLIITTO (1. Moos. 2:24)

(päivitelty 13.8.2019)

O OPETUKSET <https://gen.fi/o.html>

OR RAAMATTUTUNNIT <https://gen.fi/or.html>

OR Avioliitto (1. Moos. 2:24)

<https://gen.fi/or-avioliitto.html>

SISÄLLYSLUETTELO

0. Tallenteet ja dokumentit
 1. Esipuhe
 2. Jumalan asettama esikuva
 3. Avioliitto turvapaikkana ja kasvattajana
 4. Avioliitto ei ole tarkoitettu kaikille
 5. Avioliitossa syntyy yksi liha
 6. Sukupuolielämä kihlusaikana?
 7. Sukupuolielämä ilman yhdyntää?
 8. Avioliitto jatkuu myös erotilanteessa
 9. Milloin jumala sallii avioeron?
 10. Uudelleen avioituminen?
 11. Uusioavioliitot ja sekavat perhesuhteet
 12. Avioituminen uskosta osattoman tai eriuskoisen kanssa?
 13. Kaitsija: nuhteeton yhden vaimon mies
 14. Yhteen veto
 15. Ekskurssi: Mieheksi ja naiseksi (H6H Mieheksi ja naiseksi)
 - 15.1 Mieheksi
 - 15.2 Naiseksi
 - 15.3 Homosuhde on epäjumalanpalvelusta
 - 15.4 Armo koiranpenikoille

0. TALLENTEET JA DOKUMENTIT

Muu raamattutunti 1, Avioliitto 1/6, 25.5.2017 (0.20)

AC-tallenne (0.19–0.39): <https://gen.adobeconnect.com/plag7ehnjq6m/>

Youtube-video: https://youtu.be/rNm_5pft5rI

Tekstitedosto: <https://gen.fi/or-avioliitto.html>

Muu raamattutunti 2, Avioliitto 2/6, 28.5.2017 (0.49)

AC-tallenne: <https://gen.adobeconnect.com/pq9jzkzjymn9/>

Youtube-video: <https://youtu.be/LfuQYnZrkBE>

Tekstitedostot: <https://gen.fi/h6h-mieheksi-ja-naiseksi.html>

<https://gen.fi/or-avioliitto.html>

Muu raamattutunti 3, Avioliitto 3/6, 6.8.2017 (0.45)

AC-tallenne: <https://gen.adobeconnect.com/pl8m8pgkecm7/>

Youtube-video: <https://youtu.be/A9bPBA0fPfo>

Tekstitedosto: <https://gen.fi/or-avioliitto.html>

Muu raamattutunti 4, Avioliitto 4/6, 13.8.2017 (0.48)

AC-tallenne: <https://gen.adobeconnect.com/pt3tmxtf8qjr/>

Youtube-video: https://youtu.be/r13P-u-oy_4

Tekstitiedosto: <https://gen.fi/or-avioliitto.html>

Muu raamattutunti 5, Avioliitto 5/6, 21.8.2017 (0.33)

AC-tallenne: <https://gen.adobeconnect.com/pzl7sbqa74aa/>

Youtube-video: <https://youtu.be/rPM17Droit4>

Tekstitiedosto: <https://gen.fi/or-avioliitto.html>

Muu raamattutunti 6, Avioliitto 6/6, 3.9.2017 (0.23)

AC-tallenne: <https://gen.adobeconnect.com/p6qyi5p1htv8/>

Youtube-video: <https://youtu.be/tMznbyf1XyU>

Tekstitiedosto: <https://gen.fi/or-avioliitto.html>

OR Mies ja nainen, Kristus ja seurakunta (Ef. 5:21–33)

<https://gen.fi/or-mies-ja-nainen-kristus-ja-seurakunta.html>

OR Paimenvirka (Ef. 4:11)

<https://gen.fi/or-paimenvirka.html>

OR Veriylkä (2. Moos. 4:24–26)

<https://gen.fi/or-veriylka.html>

H6H Mieheksi ja naiseksi (1. Moos. 1:27)

<https://gen.fi/h6h-mieheksi-ja-naiseksi.html>

1. ESIPUHE

Avioliitosta ja laajemminkin seksuaalisuudesta puhuttaessa on ensimmäiseksi sanottava ehdotoman tärkeän asia: Evankeliumi eli syntien anteeksiantaminen rakkaan Vapahtajamme ristinveren kautta koskee myös kaikkia kuudenteen käskyyn ja seksuaalisuuteen liittyviä syntejä. Sukupuolisuuden alueella tehdyt synnit ovat usein niitä, joita me eniten häpeämme ja kadumme. Jumalan sana opettaa:

18 Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan. (1. Kor. 6:18)

Syytä on myös määritellä käsitteet "huoruus (hepr. na'af-juuri, kreik. moikheiaa)" ja "haureus (hepr. zana-juuri, kreik. porneiaa)". Huoruus, jota kutsutaan myös avionrikkomiseksi, on aviouskollisuuden hylkäämistä, avioliittolupausten rikkomista ja puolison pettämistä. Myös se, joka saattaa kumppaninsa tekemään huorin,

on niin ikään huorintekijä. Huorinteko tarkoittaa erityisesti aviopuolison hylkäämistä ja toisen naimista. Huorinteko on avioitumista tilanteessa, jossa oma (tai uuden kumppanin) entinen puoliso on elossa, eikä tämä ole liittynyt haureudessa yhdeksi lihaksi jonkun muun kanssa. Myös avioliiton aikaista syrjähyppyä kutsutaan huorinteoksi eli aviorikkokseksi.

Haureus tarkoittaa laajemmin kaikkea yhden naisen ja yhden miehen välisen elinikäiseksi tarkoitetun avioliiton ulkopuolella toteutettavaa sukupuolielämää. Huorinteko on väistämättä aina myös haureutta, joka on käsitteenä laajempi kuin huorinteko, joka tarkoittaa jo solmitun avioliiton rikkomista. Avioliiton ulkopuolinen sukupuolielämä on haureutta, esim. kahden naimattoman välillä. Jos kumppaneista jompikumpi – tai molemmat – on naimisissa jonkun muun kanssa, niin silloin se on myös huorinteko.

Huruus on kuolemanrangaistuksen alainen synti. Jos puolisisi on todistettavasti harjoitta-

nut avioliiton aikana haureutta tai tehnyt jopa julkisesti huorin avioitumalla uudelleen pettäen avioliittolupauksensa, niin teknisesti ottaen sinä olet jäänyt leskeksi. Jumalan ehdoton laki tuomitsee avioliiton rikkojan kuolemanrangaistukseen, se on esikuvallisesti kadotukseen. Jeesus kärsi tämän langenneelle kuuluvan kuolemanrangaistuksen ja kadotustuomion Golgatan ristillä. Se on meidän ainoa mahdollisuutemme pelastua. Yksin Kristuksessa on meidän toivomme.

Kukaan meistä ei voi kehuskella noudattaneensa täydellisesti yhtään käskyä, ei myöskään "Älä tee huorin" -käskyä, joka kieltää myös haureuden. Jos joku ei Jumalan armosta ja varjeluksesta olisi ulkoisesti nähtävällä tavalla haureuteen tai huoruuteen langennut, niin perisyntisen ihmisen sydämessä ja silmissä asuu kuitenkin saastaisuus ja irstaus, haureus ja himo, uskottomuus ja huoruus.

Siksi tätä monelle meistä häpeäntunnetta ja syyllisyyttä herättävää aihetta käsitellessämme lähdemme liikkeelle armosta: Sinäkin saat uskoa koko syntielämäsi, lankeemuksesi, haureutesi, huoruutesi ja saastaisuutesi anteeksi Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden. Sellaista syntiä ei maailmassa olekaan, jota Vapah-tajamme ei jo olisi Golgatan ristillä sovittanut. Siksi sinäkin saat jättää häpeäsi ja syyllisyytesi Hänen veriselle ristilleen.

2. JUMALAN ASETTAMA ESIKUVA

Raamatun alussa, sen toisessa luvussa, Luojamme asettaa maanpäällisen elämän kenties tärkeimmän instituution eli tapajärjestelmän: miehen ja naisen välisen elinikäisen avioliiton ja siihen kuuluvan yhden lihan.

18 Herra Jumala sanoi: "Ei ole ihmisen hyvä olla yksinänsä, minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva." –

24 Sen tähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi. (1. Moos. 2:18, 24)

Avioliitto ei ole vain ajalliseen elämään kuuluva asia. Miehen ja naisen välinen aviosuhde, yksi liha, on mitä syvimmillä tavalla esikuva eli typos (malli, esimerkki, hahmo, kuva) Kristuksen ja seurakunnan välisestä suhteesta.

31 "Sen tähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi."

32 Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. (Ef. 5:31–32)

Avioliitto saarnaa meille Kristusta, evankeliumia. Tästä puhuvat esim. Eevan luominen Aadamin kyljestä, joka on esikuva seurakuntamorsiamen luomisesta Jeesuksen kyljestä valuvasta verestä ja vedestä (Joh. 19.34) ja veriylkä (2. Moos. 4:24–26), joka on esikuva Golgatan ristillä verensä vuodattavasta sulhasesta. Efesolaiskirjeen viidennessä luvussa rinnastetaan vahvoin sanoin miehen ja vaimon välinen suhde Kristuksen ja seurakunnan väliseen suhteeseen.

Joka opettaa väärin avioliitosta, opettaa samalla väärin myös Kristuksesta. Lopulta perimmäinen syy siihen, miksi Jumala loi ihmisyyteen kaksi eri sukupuolta, johtuu Kristus-saarnasta. Luojamme halusi tällä tavalla luoda suhteen, joka kuvastaa Kristuksen ja seurakunnan välistä suhdetta. Kaksi eri sukupuolta on olemassa siksi, että oppisimme niiden kautta lisää Jeesuksesta ja Hänen rakkaudestaan ihmistä kohtaan.

Suvunjatkomisen Jumala olisi voinut toki hoitaa muullakin tavalla kuin kahden eri sukupuolen kautta. Esim. partenogeneesin eli ilman urosta tapahtuvaa sikiämisen kautta tai kaksineuvaisuuden eli samassa yksilössä olevan kummankin sukupuolen kautta. Muusta luomakunnasta tällaiset lisääntymisen tavat tunnetaan.

Tähän Jumala-suhteeseen ja Jeesuksen tuntemiseen liittyvän esikuvallisuuden tähden miehen ja naisen välinen aviosuhde on erityisasemassa ja korkeasti pyhä monien muiden asioiden joukossa. Samoin sukupuolisuuden väärinkäyttäminen koskee erityisellä tavalla ihmisen fyysistä ruumista, joka tehty Pyhän Hengen temppeliksi ja Jumalan kirkastamisesta varten.

13 Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten;

14 ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa.

15 Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se!

16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi."

17 Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

18 Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan.

19 Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

20 Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne. (1. Kor. 6:13–20)

3. AVIOLIITTO TURVAPAIKKANA JA KASVATTAJANA

Avioliitolla on myös lakiin sekä ajalliseen yhteiskunnallis-oikeudelliseen elämään liittyviä tehtäviä. Avioliitto on paikka, jossa ihminen voi turvallisesti, vailla hylätyksi tulemisen pelkoa tulla rakastetuksi, antautua toiselle ja itse palvella toista. Seksuaalinen tyydytys edellyttää sen, että ei tarvitse pelätä toisen jättävän tai pelätä sukupuolitauteja ja raskaaksi tulemistä. Avioliitto on tarkoitettu myös erityisesti lasten turvaksi, jos Herra niitä kenelle suo. Syvimmältään lapsen koti on isän ja äidin välinen suhde. Jos se on toimiva, turvallinen ja pysyvä, ei kodin seinillä tai varustelutasolla ole lopulta suurta merkitystä.

Avioliitossa ihmisen luontainen syntisyys eli esim. ylpeys, itsekkyyys ja laiskuus eivät voi vapaasti toteutua. Avioliitto on Kristus-esikuvallisuuden eli evankeliumin lisäksi myös syntiinlangenneelle tarvittava laki; se on synti-

sen lihan tarvitsema kahle ja vankila, joka oikealla tavalla estää ihmistä toteuttamasta itseään. Oman lihansa mukaan elävä ylpeä ihminen joutuu kadotukseen, syntejään katuva ja Kristuksen tahtoon taipuva saa nähdä Jumalan.

1 Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä.

2 Mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä.

3 Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimonsa kohtaan, samoin vaimo miestensä kohtaan.

4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa.

5 Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että olisitte vapaat rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne tähden.

6 Mutta tämän minä sanon myönnytyksenä, en käskynä. (1. Kor. 7:1–6)

Kun kaksi ihmistä asuu pysyvästi saman katon alla, niin varmasti kenellekään ei jää epäselväksi, että jokainen on syntinen; ylpeä, itsekäs, särmikäs ja keskeneräinen. Viimeistään puoliso si sen sinulle kertoo. Myös juuri siksi Jumala on asettanut ja antanut avioliiton ja perheen, että sen keskellä hioudutaan: Joudutaan tekemään työtä silloinkin kun ei huvittaisi, kantamaan vastuuta, luopumaan omista pyyteistä ja suostumaan sekä toisten heikkouksiin että vikoihin. Perheen keskellä joutuu pyytämään ja antamaan anteeksi, nöyrytymään.

17 Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistansa hioo. (Sananl. 27:17)

4. AVIOLIITTO EI OLE TARKOITETTU KAIKILLE

Kaikkia ihmisiä ei ole tarkoitettu avioliittoon ja sukupuolielämään.

9 "Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden tähden ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hylätyn, se tekee huorin."

10 Opetuslapset sanoivat [Jeesukselle]: "Jos miehen on näin laita vaimoonsa nähden, niin ei ole hyvä naida."

11 Mutta hän sanoi heille: "Ei tämä sana kaikkiin sovellu, vaan ainoastaan niihin, joille se on suotu."

12 Sillä on niitä, jotka syntymästään, äitinsä kohdusta saakka, ovat avioon kelpaamattomia, ja on niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi, ja niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi sen itsensä sovittaa, se sovittakoon." (Matt. 19:9–12)

Mainokset, viihdeteollisuus, ns. kulttuuri ja monien pukeutuminenkin pursuavat seksuaalisia ärsykeitä ja jopa suoraa pornografiaa. Maailma huutaa: "Et voi olla onnellinen ja tyytyväinen, jos et välittömästi täytä lihan himojasi!" On hyvä muistaa, että sukupuolielämä ja lihallisten himojen täyttäminen ei ole ihmisen elämän tärkein asia eikä syvimmältään hänen onnensa ja tyytyväisyytensä perustus. Ei sydämessä olevaa levottomuutta, tyhjyyttä tai yksinäisyyttä saa pois seksuaalisia tarpeita tyydyttämällä, vaikka saatana niin korvaan kuiskuttaa tai huutaa.

"Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sen tähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa. Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia."

(Vuoden 1948 Kristinoppi, kohta 1)

VT:n aikana oli velvollisuus solmia avioliitto. Naimattomuus oli häpeä (Jes. 4:1). Uuden liiton aikana naimattomuus voi olla suorastaan armolahja, jonka Jumala on antanut, jotta ihminen voisi palvella Kristuksen seurakuntaa ja lähimmäisiään omista perhevelvollisuuksistaan vapaana tai ainakin huomattavasti kevennettynä. Koskehan meitä jokaista käsky kunnioittaa (eli

palvella ja hoivata erityisesti ikääntynyttä ja sairasta) isää ja äitiä. Pyhä apostoli Paavali, joka oli joko naimaton tai leski, kirjoittaa:

7 Soisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen. (1. Kor. 7:7)

5. AVIOLIITTOSSA SYNTYY YKSI LIHA

Avioliitossa syntyy miehen ja naisen välille yksi liha. Kun on tapahtunut sekä oikeudellisesti pätevä vihkiminen että sukupuoliyhdyntä, niin ihminen ei saa missään tilanteessa eikä minkään syy perusteella enää tätä yhteyttä rikkoa.

6 Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako. (Matt. 19:6)

Huomattava on myös, että jos tapahtuu vain pelkkä vihkiminen ilman sukupuoliyhdyntää, niin silloin ei avioliittoa synny.

Yhtä lihaa olevan aviopuolison hylkäämisen ja jonkun toisen kanssa avioitumisen syyksi ei kelpaa puolison henkinen tai fyysinen sairaus, puolison tuleminen avioliiton aikana kyvyttömäksi avioelämään, lapsettomuus, väkivaltaisuus, alkoholismi, narkomania, eriuskoisuus, uskosta osattomuus tms. Asumusero on elämän ja terveyden suojelemiseksi joskus äärimmäisen vaikeissa tilanteissa pakko toteuttaa. Herra on tarkoittanut avioliitossa syntyneen yhden lihan päättyväksi vasta kuolemassa – siinäkin tilanteessa, kun puoliset asuvat erillään.

1 Vai ettekö tiedä, veljet – minä puhun lain tunteville – että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?

2 Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista.

3 Sen tähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle. (Room. 7:1–3)

10 Mutta naimisissa oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään.

11 Mutta jos hän eroaa, niin pysyköön naimattomana tai sopikoon miehensä kanssa, eikä mies saa hylätä vaimoansa.

12 Mutta muille sanon minä, eikä Herra: Jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, niin älköön mies häntä hylätkö.

13 Samoin älköön vaimokaan, jos hänellä on mies, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, hylätkö miestänsä.

14 Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta, ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty miehensä, uskonveljen, kautta – muutoinhan teidän lapsenne olisivat saastaisia, mutta nyt he ovat pyhiä.

15 Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, niin erotkoon; veli ja sisar eivät ole semmoisissa tapauksissa orjuutetut, sillä rauhaan on Jumala teidät kutsunut.

16 Sillä mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi? (1. Kor. 7:10–16)

39 Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. (1. Kor. 7:39)

14 – – Herra on todistaja sinun ja sinun nuoruutesi vaimon välillä, jolle sinä olet ollut uskonon, vaikka hän on sinun puoliso, sinun aviovaimosi.

15 Niin ei tee yksikään, jolla on jäännöskin Hengestä. "Mutta kuinkas se yksi?" Hän pyrki saamaan Jumalan lupaamia jälkeläisiä. – Ottakaa siis vaari hengestänne älkääkään olko uskottomat nuoruutenne vaimolle.

16 Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo Herra, Israelin Jumala, ja sitä, joka verhoaa vaatteensa vääryydellä, sanoo Herra Sebaot. Siis ottakaa vaari hengestänne älkääkään olko uskottomat. (Mal. 2:14–16)

Uusimmassa Kirkkoraamatussa (KR92) käännetään tämä alkutekstiltään vaikean kohdan loppu seuraavasti:

15 – – Varokaa siis, ettei kukaan teistä hylkää vaimoaan, jonka on ottanut jo nuoruudessaan!

16 – Minä vihaan eroa, sanoo Herra, Israelin Jumala. Joka eroaa, tekee yhtä väärin kuin se, joka tahraa kätensä veriteolla, sanoo Herra Sebaot. Varokaa hylkäämästä vaimoanne! (Mal. 2:15–16)

Avioliiton hylkäävät saavat Herran edessä saman kadotustuomion kuin esim. epäjumalanpalvelijat, homoseksuaalisuutta harjoittavat ja pilkkaajat.

9 Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei aviorikkoajat, ei miehen maattavaksi suostuvat miehet, ei mieheen yhtyvät miehet,

10 eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

11 Tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet pesun, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä. (1. Kor. 6:9–11)

Kukaan meistä ei voi ylpeillä ja kehuskella omalla täydellisellä ja puhtaalla laintäyttämislään myöskään kuudennen käsky kohdalla. Osoittaudumme lopulta jokainen huorintekijöiksi ja haureellisiksi kaiken näkevän ja tietävän Herran edessä.

27 Te olette kuulleet sanotuksi: "Älä tee huorin."

28 Mutta minä sanon teille: Jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa. (Matt. 5:27–28)

Sille, joka jää synteineen Jeesuksen eteen, on tarjolla ihana anteeksiantamuksen ja tuomiosta vapautumisen sana.

20 – – Ihminen, sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut. (Luuk. 5:20)

11 – – En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee. (Joh. 8:11)

Jeesus otti itse ristillä kantaakseen meille huorintekijöille ja haureellisille kuuluvan ikuisen helvetin tuomion. Tämä koskee yhtäläillä niin lihassaan kuin sydämessään langenneita.

6. SUKUPUOLIELÄMÄ KIHLAUSAIKANA?

Kaikki avioliiton ulkopuoliset sukupuolisuhteet – myös esiaviolliset – ovat Jumalan silmissä kauhistus. Avioliitosta erotettu sukupuolielämä on kuolemanrangaistuksen alaista eli kadotukseen vievää haureutta.

13 Jos joku on ottanut vaimon ja yhtynyt häneen, mutta sitten hylkii häntä

14 ja esittää häntä vastaan perättömiä syytöksiä ja saattaa hänet pahaan maineeseen ja sanoo: "Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta kun ryhdyin häneen, en tavannut hänessä neitsyyden merkkiä" – –

20 Mutta jos syytös on tosi, jos tytössä ei tavattu neitsyyden merkkiä,

21 silloin vietäköön tyttö isänsä talon ovelle, ja kaupungin miehet kivittäköt hänet kuoliaaksi, koska hän teki häpeällisen teon Israelissa, harjoittaen haureutta isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi.

22 Jos joku tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen aviovaimo, niin kuolkoot molemmat, sekä mies, joka makasi vaimon kanssa, että vaimo. Poista paha Israelista.

23 Jos joku neitsyt on kihloissa miehen kanssa ja toinen tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan,

24 niin viekää molemmat sen kaupungin portille ja kivittäkää heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, että hän ei huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmänsä morsiamelle. Poista paha keskuudestasi. (5. Moos. 22:13–14, 20–24)

Jumalan asettama avioliitto ei synny pelkällä yhdynnällä ilman vihkimistä. Sellainen on harjoittajansa kadotukseen vievää haureutta, jollei Herra suo parannuksen armoa.

Jotkut opettavat ja myös ojentavat omaa sukupuolikäyttäytymistään siten, että asettavat sovitun avioliittoaikeeseen eli kihlauksen rajaksi, jonka jälkeen sukupuoliin kanssakäyminen olisi Jumalan ja ihmisten edessä sopivaa ja sallittua. Näin ei kuitenkaan missään tapauksessa ole. Kihlaus on Suomen nykyisessä lainsäädännössä käytännössä tuntematon ja säätömaton asia. Kihlajaislahja eli sen mahdollinen palauttamisen lienee ainoa tilanne, missä kihlauksella on juridista merkitystä.

Kihlaus ei ole enää sitova. Kihlauksen voi Suomessa nykyisin purkaa ilman mitään erityistä syytä. Vanhan liiton aikana oli toisin. Kihlaus oli silloin sitova ja julkinen avioliittosopimus, jota ei saanut purkaa. Jos kihlattu makasi jonkun kolmannen kanssa, oli tilanne sama kuin jos olisi maannut avioliiton aikana vieraan kanssa. Kummassakin tilanteessa oli kysymys kuolemanrangaistuksen alaisesta synnistä.

Jos Vanhan liiton kihlausta verrataan meidän aikaamme, niin Raamatun kihlaus vastaa meillä virallista ja julkista avioliittoon vihkimistä. Sen jälkeen seuraa sitten yhdeksi lihaksi tuleminen aviovuoteessa. Meillä tämä väliaika vihkimisen ja häyön välillä on usein vain alle vuorokausi.

Vanhan liiton aikana tämä odotusaika, se on kihlauksen eli sitovan avioliittosopimuksen ja yhdeksi lihaksi tuleminen eli häyön välinen aika, oli merkittävästi pitempi, jopa vuosia. Tämä odotusaika on esikuva Kristuksen morsiamelle eli seurakunnalle, jonka tehtävänä on uskollisesti ja puhtaana odottaa Sulhastaan ja häyötä, se on taivaallista häyjuhlaa.

Jos meidän aikanamme tulee kihlusaikana siihen tulokseen, että ei sittenkään halua avioitua kihlattunsa kanssa, niin kihlauksen voi syntiä tekemättä purkaa. Ja sen jälkeen voi kihlautua jonkun toisen kanssa. Ihminen voi olla elämänsä aikana kihloissa useamman ihmisen kanssa.

Avioliittoaie eli (juridisesti sitomaton) kihlaus ei missään tapauksessa ole Jumalan asettama raja sukupuolielämälle. Raja kulkee yksiselitteisesti ja poikkeuksetta virallisessa ja julkisessa avioliittoon vihkimisessä.

7. SUKUPUOLIELÄMÄ ILMAN YHDYNTÄÄ?

Sukupuolinen halu ja vietti on yksi ihmisen voimakkaimmista käyttäytymisen säätelijöistä, vähintäänkin joissakin elämänvaiheissa. Jokainen Raamattunsa lukenut tietää, että sukupuoliyhdyntä avioliiton ulkopuolella on syntiä. Mutta kun lihan halu sukupuoliseen kanssakäymiseen ja nautintoon tuntuu niin ylivoimaisen vaikealta vastustaa! Eikö sitä voisi avioliiton ulkopuolella nauttia sukupuolisuudesta edes niin, että tehtäisiin kaikkea muuta, mutta ei yhdyttäisi?

On ymmärrettävää, että seurustelun edetessä ja sitoutumisasteen kasvaessa tullaan yhä lähemmäksi toisilleen. Mutta missä kulkee raja? Saako suudella suulle? Ja jos saa, niin kuinka pitkään? Saako halata ja hyväillä? Entä kuinka paljon on oltava vaatteita päällä halatessa ja hyväiltäessä? Ja mitä kehonosia saa kosketella? Saako tehdä muuta kuin pitää kädestä kiinni?

Rajanveto näissä kysymyksissä on useimmiten veteen piirretty viiva. Mutta se ei tarkoita sitä, ettei sopivan ja sopimattoman käytöksen välillä olisi raja. On olemassa lihallista (se on itsekästä, itsekeskeistä, hetkellistä tunne- ja nautintokeskeistä) ns. rakkautta, ja on olemassa oikeaa, kestäväää ja Jumalan sanan mukaista rakkautta.

Selvää on, että avoimeen sukupuoliseen kiihottumiseen ja jopa mahdolliseen orgasmiin tähtäävä hyväily ja yhdessäolo kuuluvat yksin avioliittoon, ei vielä seurustelu- tai kihlausaikaan. Ajattelepa, jos oma puoliso tällaista harjoittaisi (tai olisi harjoittanut) jonkun muun kanssa! Raja loukkaushan se olisi.

Vaikka kuinka olisi omasta mielestään varma siitä, että seurustelu tai kihlaus johtaa huomenna tai jonakin muuna tulevana päivänä varmasti

avioliittoon, niin se ei kuitenkaan ole totta. Huomista ei tiedä varmasti kuin yksin Jumala. Joka laskee ihmisen suunnitelmien mukaiset huomisen tapahtumat varmoiksi, osoittaa ylpeyttä suhteessa Jumalaan. Herra yksin hallitsee ja johtaa tulevaisuuden. Ja ylpeyttä Jumala vihaa.

Kihlusaikana – sitä edeltävästä seurustelusta puhumattakaan – tulee käyttäytyä niin, että ei tarvitse itseään hävetä ja mitään kenellekään selitellä, jos seurustelu tai kihlaus ei jostain syystä lopulta johda avioliittoon. Kumppani voi vaikka sairastua, vammautua, kuolla – tai kaikkien pahinta: luopua uskosta – ennen vihkimistä.

Suuri määrä kristittyjenkin kihlauksia on päätynyt muulla tavalla kuin avioliittoon vihkimisellä. Ihastumisen tai rakastumisen huumassa on niin houkuttelevaa antaa lihan ja omien himojensa tai tunteittensa vain viedä. Mutta lihan tie vie kadotukseen. Anna siis Jumalalle ja hänen Sanalleen kunnia: Pidätydy sukupuolisesta kanssakäymisestä siihen asti, kunnes avioliitto on solmittu. "Ei ennen papin aamenta."

Aikamme ei suosi pidättyvyyttä, pikemmin päinvastoin. Kristityn tehtävänä on tässäkin kohtaa kulkea vastavirtaan. Käyttäytymis- ja seurustelutapoja ei voi ottaa Jumalan sanan hylänneiltä maailman lapsilta. Lankeamisalttiita ja suureksi häpeäksemme myös langenneita me uskovat olemme usein tässäkin. Mikä avuksi? Menneiden lankeemusten kohdalla apu on rippi eli synnintunnustus ja Vapahtajan päästösana, jonka Hän asettamansa paimenviran kautta julistaa.

Kiusausten kohdatessa apu on pakeneminen Jumalan sanan suojaan. Herramme sanoo: "Mene, äläkä enää syntiä tee." Hyvä Vapahtajamme tässä meitä heikkoja auttakoon. Ja muista, että Pyhää Herraa et pysty huijaamaan ja etsimään Hänen sanastaan porsaanreikiä. Jumala näkee sydämen pohjaan asti. Ei Kaikkivaltias ole mikään leikkinalle, jota voi omien mielihalujensa ja himojensa mukaan pompottaa.

Jumala on kiivas Herra, jonka tuomio alkaa hänen omasta huoneestaan, se on seurakunnasta.

4 Avioliitto pidettäköön kunniaa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamattomana; sillä haureelliset ja avionrikkajat Jumala tuomitsee. (Hepr. 13:4)

17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset?

18 Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, niin mihinkä joutuukaan jumalaton ja syntinen? (1. Piet. 4:17–18)

8. AVIOLIITTO JATKUU MYÖS EROTLANTEESSA

Ihmisten läpikotainen pahuus voi päästä valtaan. Aviopuolisojen välit rikkoontuvat ja tiet erkanevat. Kummallakaan osapuolella ei ole kuitenkaan oikeutta rikkoa yhtä lihaa eli naida jotakuta kolmatta. Tämä Jumalan asettama velvollisuus ja käsky yhden lihan kunnioittamiseen koskee yhtä lailla niin hylkääjää kuin hylättyä: kummallakaan ei ole oikeutta yhtyä kehenkään kolmanteen. Jos välejä ei saada korjatuksi, niin silloin kummankin on elettävä yksin. Sillä, onko tuomioistuimien tuominnut avioeroon tai onko kysymyksessä asumusero, ei ole merkitystä.

2 Fariseuksia tuli [Jeesuksen] luokse, ja kiussaten häntä he kysyivät häneltä, oliko miehen lupa hylätä vaimonsa.

3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä Mooses on teille säätänyt?"

4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon."

5 Niin Jeesus sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen.

6 Mutta luomakunnan alusta Jumala 'on luonut heidät miehiksi ja naisiksi.

7 Sen tähden mies luopukoon isästänsä ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa.

8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.' Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha.

9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

10 Heidän mentyään huoneeseen opetuslapset taas kysyivät häneltä tätä asiaa.

11 Hän sanoi heille: "Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan.

12 Jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee huorin." (Mark. 10:2–12)

31 On sanottu: "Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan."

32 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hylätyn, tekee huorin. (Matt. 5:31–32)

9 Mutta minä sanon teille: Joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden tähden ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hylätyn, se tekee huorin. (Matt. 19:9)

17 Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää.

18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin. Ja joka nai miehensä hylkäämään, tekee huorin. (Luuk. 16:17–18)

9. MILLOIN JUMALA SALLII AVIOERON?

Aviorikoksista on tullut maan tapa, muusta haureudesta puhumattakaan. Elinikäiseksi tarkoitettua avioliitosta on valitettavan usein tullut vain hetken kestävä avioliitto. Yhden lihan rikkoja toimii kuitenkin aina vastoin Pyhää Henkeä ja halveksii Jeesuksen kalliilla maahan asti vuotaneella verellä hankkimaa sovitusta ja pelastusta. Luterilaiset tunnustuskirjat opettavat Yksimielsyyden ohjeen tiivistelmässä:

"Me hylkäämme ja torjumme myös sen opetuksen, että uskoa ja uskovassa asuvaa Pyhää Henkeä ei voi menettää, vaikka tekeekin syntiä ehdoin tahdoin. Pyhät valitut muka säilyttävät Pyhän Hengen, vaikka lankeavat aviorikokseen ja johonkin muuhun syntiin ja jatkavat sen harjoittamista." (TK 1990 s. 438)

Syntinsä tunnustanut ja armoa pyytänyt voi ja saa palata synninpäästön kautta Jumalan ja seurakunnan yhteyteen.

On kuitenkin olemassa tilanne, jossa Jumalan sallii avioeron: jos puoliso harjoittaa haureutta (kreik. porneiaa, Matt. 5:32, Matt. 19:9). Syy tähän on ymmärrettävä. Sukupuoliyhteydessä syntyy yksi liha – näin jopa maksullisessa prostituutiossa.

16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." (1. Kor. 6:16)

Jos puoliso harjoittaa sukupuolielämää jonkun kolmannen kanssa, niin silloin alkuperäinen yksi liha väistämättä rikkoutuu. Jumalan sanan kieltä olla erottamatta yhtä lihaa on annettu juuri sen tähden, että ihminen langenneena voi tuon yhteyden rikkoa.

Sanassahan ei lue: "Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä ihminen ei voi erottaa" – vaan: "sitä ihminen älköön erottako." (Matt. 19:6) Miele-töntähän olisi kieltää se, mitä ei ole mahdollista tehdä. Siksi on Jumalan sanan mukaisesti todettava, että yhdeksi lihaksi jonkun muun kanssa liittynyt ei enää ole oma aviopuoliso.

Omana mielipiteenäni sanon tähän tarkennukseksi, että avioliittoa ei pidä kuitenkaan lopullisesti todeta päättyneeksi, jos on jäljellä vielä mahdollisuus, että alkuperäinen liitto voidaan palauttaa.

8 Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden". (1. Piet. 4:8)

13 Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. (Kol. 3:13)

Profeetta Hoosean kirja kertoo myös väkevän todistuksen siitä, kuinka Herra itse ottaa langenneen – portton – luokseen ja sallii hänen palata jälleen rakastetun puolison asemaan. Portto-sana tulee suomen kieleen ruotsista (portkona), ja se tarkoittaa sananmukaisesti "satamaprostituoitu".

Toinen Raamatun hyväksymä avioerotilanne on se, että uskosta osaton puoliso ei enää suostu asumaan uskovan kanssa.

15 Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, niin erotkoon; veli ja sisar eivät ole semmoisissa tapauksissa orjuutetut; sillä rauhaan on Jumala teidät kutsunut. (1. Kor. 7:15)

Jos uskosta osaton puoliso haluaa jättää uskovan aviopuolisonsa, niin uskovan ei tarvitse yrittää väkisin pitää avioliittoa koossa. Tällöin uskova saa hyväksyä avioerotilanteen ja jatkaa elämänsä hyvällä omallatunnolla. Uskosta osatoman kanssa saman katon alla eläminen on jatkuvaa hengellistä sotaa. Avioero vapauttaa uskovan tältä kotisodalta.

Yksi liha ei pelkän erossa olemisen tähden mihinkään katoa. Avioliitto katkeaa Jumalan edessä vain puolison kuolemaan tai siihen, että jompikumpi puolisoista harjoittaa haureutta.

10. UUELLEEN AVIOITUMINEN?

Onko Jumalan edessä luvallista avioitua uudelleen, jos entinen puoliso on vielä elossa? Vanhan liiton aikana tunnettiin avioero ja uudelleen avioituminen. Vanhassa testamentissa ei ole olemassa sellaista avioeron muotoa, johon ei sisältyisi oikeutta uudelleen avioitumiseen. Talmudin (juutalainen lain selitys ja muun perimätiedon kokoelma) mukaan miehen vaimolle antama erokirja ei ollut edes pätevä, jos se sisälsi rajoituksia vaimon uudelleen avioitumiseen.

Avioeron jälkeinen uudelleen avioitumisen käytäntö on luettavissa esimerkiksi seuraavista raamatunkohdista:

3. Moos. 21:7: Pappi ei saanut avioitua miehensä hylkäämän naisen kanssa. Muiden valitun kansan jäsenten keskuudessa se kuitenkin oli käytännössä mahdollista.

5. Moos. 22:19, 29: Tietyissä tilanteissa miehellä ei ollut oikeutta hylätä koko elinaika-

naan vaimoan. Muissa tilanteissa mieheltä tätä eron oikeutta ei ollut poistettu.

Keskeinen Vanhan liiton avioeron kohta on seuraava:

1 Jos joku ottaa vaimon ja nai hänet ja vaimo ei häntä enää miellytä, sen tähden että mies on tavannut hänessä jotakin häpeällistä, ja hän kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan,

2 ja jos nainen sitten, lähdettyään hänen talostaan, menee ja joutuu toisen miehen vaimoksi,

3 ja tämä toinenkin mies hylkii häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan, tai jos tämä toinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee,

4 älköön hänen ensimmäinen miehensä, joka lähetti hänet pois, ottako häntä uudestaan vaimokseen, sitten kuin tämä on tullut saastutetuksi, sillä se olisi kauhistus Herran edessä. Älä saata syynalaiseksi maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi. (5. Moos. 24:1–4)

Fariseukset kysyvät tähän raamatunkohtaan liittyen kiusaten Jeesukselta:

3 – – Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa? (Matt. 19:3)

Kysymyksen taustalla on tämä Viidennen Moosesin kirjan kuvaama käytäntö, jonka mukaan mies saattoi hylätä vaimonsa havaittuaan tässä "jotakin häpeällistä" (hepr. *ervat davar*). Tämän eron jälkeen myös avioiduttiin uudelleen.

Juutalaiset kirjanoppineet kiistelivät siitä, mitä tuo "ervat davar" eli sanamukaisesti "asian häpeä" tarkoittaa. Jotkut rabbit olivat sitä mieltä, että esim. pelkästään vaimon huono ruoanlaittointaito tai kadonnut ulkoinen kauneus täytti tämän perusteen ja antoi siten miehelle oikeuden etsiä itselleen uusi ja miellyttävämpi puoliso.

Heprean kielessä tuo kiistelty ilmaus tarkoittaa perusmerkityksessään häpyyn (eli sukupuoli-

lielmiin tai sukupuoliyhteyteen) liittyvää asiaa (1. Moos. 9:22, 2. Moos. 20:26, 3. Moos. 18:6 et al.). Jotkut kirjanoppineet opettivatkin, että vain aviollinen uskottomuus oli riittävä peruste avioeroon.

Aviollisesta uskottomuudesta oli kuitenkin säädetty kuolemanrangaistus.

22 Jos joku tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen aviovaimo, niin kuolkoot molemmat, sekä mies, joka makasi vaimon kanssa, että vaimo. Poista paha Israelista. (5. Moos. 22:22, samoin 3. Moos. 20:10)

3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle

4 ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

5 Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?" (Joh. 8:3–5)

Avioeron sallivan kohdan (5. Moos. 24:1–4) merkitys onkin siksi oltava laajempi kuin pelkkä aviorikos. Olisihan mieletöntä, että samasta rikoksesta voitaisiin toisen lainkohdan perusteella langettaa kuolemantuomio ja toisen kohdalla tuomita (vain) avioeroon. Jeesuskin tulkitsee kohdan tarkoittavan laajemmin häpeällisyyttä: Mooses antoi luvan hylätä myös muusta syystä kuin aviorikoksen tähden (Matt. 19:8).

Vastatessaan fariseuksille Jeesus rajoittaa avioero-perusteen kuitenkin vain yhteen syyhyn: hau-reuteen (kreik. *porneia*). Samalla Jeesus palaa tuon avioeron mahdollistavan perusteen (5. Moos. 24:1) yksinkertaiseen sanalliseen perusmerkitykseen ilman mitään laajennuksia.

Vanhan testamentin maailmassa elävien keskelä annettu lupa avioeroon tarkoitti yksiselitteisesti samalla myös mahdollisuutta uudelleen avioitumiseen. Jeesus antaa luvan avioeron hakemiseen – tai sen hyväksymiseen, jos puoliso sen on jo hakenut – ja uudelleen avioitumiseen

siinä tilanteessa, että puoliso on harjoittanut haureutta.

Luterilaisten tunnustuskirjojen esiintuoma ns. syyttömän osapuolen mahdollisuus uudelleen avioitumiseen on tulkittava edellä kerrottua raamatullista taustaa vasten.

"Epävanhurskas on sekin säädös, joka avioeron jälkeen estää syyttöntä osapuolta menemästä uuteen avioliittoon." (Paavin valta ja johtoasema, kohta 7. TK 1990 s. 294)

Raamatun yksiselitteisesti opettamaa elinikäistä yhtä lihaa ei saa tämän itsessään ympäripyöreän "syytön osapuoli" -käsitteen kautta rikkoa. Tarkkaan ottaen syyttömiä osapuolia ei ihmisten keskellä edes ole.

Raamatullisessa viitekehyksessä tämä "avioeroon syyttömyys" tarkoittaa sitä, että jos puoliso on liittynyt yhdeksi lihaksi jonkun muun kanssa, niin hän ei enää ole aviopuoliso ja yhtä lihaa alkuperäisen puolisonsa kanssa.

Pysyvä yksi liha jonkun muun kanssa tulee erityisesti näkyviin tilanteessa, jossa puoliso huorintehden avioituu uudelleen tai saattaa haureellisesti lapsen maailmaan jonkun muun kanssa. Aiemmassa maallisessa lainsäädännössä myös sukupuolitautia voitiin käyttää todisteena puolison harjoittamasta haureudesta.

Tällaisessa tilanteessa yksin jääneellä ja "avioeroon syyttömällä" ei enää ole puolisoa. Tämä on luettavissa myös Jeesuksen sanoista "joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden". Eihän Herra voisi missään tilanteessa antaa lupaa hylätä omaa puolisoaan; sitä, jonka kanssa ollaan yhtä lihaa. Herra vihaa hylkäämistä (Mal. 2:16). Sellainen hylätään, joka on jo liittynyt yhdeksi lihaksi jonkun kolmannen kanssa.

Uudelleen avioituminen on kuitenkin vain erikoistapaus perussäännöstä, jonka perusteella pysytään uskollisena puolisolle niin kauan, kunnes kuolema erottaa. Tätä poikkeussääntöä uudelleen avioitumisesta tulee soveltaa aina varovasti. Epävarmoissa tapauksissa perussääntö on voimassa: Vain lesket voivat avioitua uudelleen.

Huorintekoa ei voi perustella sillä, että ei tunne jaksavansa elää yksin ja selibaatissa. "... parempi naida kuin palaa" on osoitettu naimattomille ja leskille (1. Kor. 7:8–9) – ei niille, joilla on olemassa vihitty puoliso.

Jumala voi yksin elämisen tilanteen halutessaan muuttaa. Hän voi antaa eroon lähteneelle puolisolle parannuksen armon ja sallia hänen palaavan takaisin – tai Jumala voi sallia avioliiton päättyvän (se on kuolemaan tai haureuteen), jonka jälkeen leskeksi jääneellä tai "syyttömällä osapuolella" on halutessaan oikeus avioitua jonkun uskovan kanssa (1. Kor. 7:19).

Jos Jumala ei tätä tee, niin silloin se on merkki siitä, että Herra haluaa kasvattaa yksin jäänyttä juuri tällaisessa usein inhimillisesti raskaassa yksin elämisen tilanteessa.

Entä jos oma puoliso elää uudelleen avioitumatta jonkun muun kanssa haureudessa eli avosuhteessa tai muissa avioliiton ulkopuolisissa sukupuolisuhteissa? Missä vaiheessa tällainen tilanne on katsottava pysyväksi sitoutumiseksi ja liittymiseksi yhdeksi lihaksi jonkun kolmannen kanssa? Jo yksi syrjähyppy eli uskottomuus katkaisee alkuperäisen yhden lihan. Kuinka kauan on mielekästä odottaa toisen mahdollista parannusta ja paluuta oikean puolison luokse?

Itse antaisin sielunhoidollisena ohjeena vastaukseksi esimerkiksi seuraavan Jeesuksen kertomuksen:

6 [Jeesus] puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt.

7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?'

8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.

9 Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois.'" (Luuk. 13:6–9)

Yhteenveto: Avioituminen avioeron jälkeen ei ole huorinteko jos

- palaa avioliittoon oman puolisonsa kanssa
- avioituu erossa olleen puolison kuoleman jälkeen
- avioituu sen jälkeen, kun puoliso on (oikeudellisesti todistettavassa) haureudessa tai huoruudessa liittynyt yhdeksi lihaksi jonkun kolmannen kanssa

Avioliitto ei pääty tuomioistuimen antamaan avioerotuomioon. Jumalan edessä puoliset ovat velvollisia olemaan uskollisia toisilleen myös silloin, kun he ovat erossa. Jumalan asettama avioliitto päättyy vain kuolemaan tai haureuteen.

11. UUSIOAVIOLIITOT JA SEKAVAT PERHESUHTEET

Moni maassamme solmittu uusioavioliitto on ollut aviorikos – ja moni pastori on huoruuden jopa Jumalan nimissä siunannut! Miten tällaisen tilanteen jälkeen pitäisi toimia? Jos Jumala on armossaan suonut huorintehneelle – tai Jumalan edessä vielä raskaampaan syntiin syyllistyneelle eli huoruuden siunanneelle paimenelle – synnintunnon?

13 Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.

14 Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa. (Sananl. 28:13–14)

Menneet synnit, myös törkeät huorinteot tai sellaisten siunaamiset, saa pyytää anteeksi ja uskoa niiden täyteen sovituksen Golgatan ristillä. Oikeaan synnintunnukseseen, katumukseen ja parannukseen liittyy myös halu luopua ja irtisanoutua siitä, mikä on vihoittanut pyhää Jumalaa ja murehduttanut Pyhää Henkeä.

Toiseksi kehotan kaikkia pysymään uskollisena siinä avioliitossa, mihin nyt on vihitty, siitäkin huolimatta, että avioituminen olisi ollut huorinteko. Tämä nykyisen avioliiton kunnioittaminen ei kuitenkaan koske sukurutsaisia liittoja (lähisukulaisen kanssa avioituneet) tai muuten luonnottomia suhteita tai liittoja, esim. homosuhdetta (3. Moos. 18:22, Room. 1:26–27, 1. Kor. 6:9). Tällaiset suhteet ja liitot on purettava aina ja kaikissa tapauksissa.

Etukäteen ei kukaan voi laittaa toivoaan jälkeensä saatavaan anteeksiantamukseen ja ajatella vaikkapa huoruudessa avioitumisen yhteydessä, että saahan sen sitten jälkeensä anteeksi.

7 Jumala ei salli itseänsä pilkata. (Gal. 6:7)

26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, 27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.

28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:

29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalcoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

30 Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa."

31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. (Hepr. 10:26–31)

Entä haureellisissa avosuhteissa (ns. avoliitto yms.) elävät? Joka tapauksessa on pyrittävä toimimaan niin, että tällainen haureuden harjoitus loppuu. Perussääntö on, että jos ei ole mahdollista mennä naimisiin, niin sitten on erottava. Jos avosuhteessa elävällä on vihitty puoliso odottamassa, niin lopetettakoon haureellinen suhde ja alkuperäinen liitto palautettakoon.

Entä jos toinen ei suostu menemään naimisiin, ja hänen kanssaan on kuitenkin myös yhteisiä lapsia? Monissa muissakin vaikeissa tilanteissa saamme huutaa Herran puoleen, pyytää armahdusta ja johdatusta. Joissain tilanteissa on käytännössä vain tehtävä sellainen ratkaisu, joka rikkoo vähiten. Lasten etu ja oikeus omiin vanhempiin on erityisesti otettava huomioon.

12. AVIOITUMINEN USKOSTA OSATOMAN TAI ERIUSKOISEN KANSSA?

14 Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?

15 Miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on osatoman kanssa?

16 Miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." (2. Kor. 6:14–16)

Uskova, joka tietoisesti avioituu sellaisen kanssa, johon ei ole uskonyhteyttä, rikkoo Jumalan sanan ohjetta ja opetusta vastaan. Jos yhteinen Jeesuksen usko, tunnustus, seurakunta ja ehtoolispöytä puuttuvat, on erityisen suuri vaara siihen, että myös oma usko alkaa näivettyä ja kuoleutua. "Kyllä kaksi lihaa yhden hengen voittaa", totesi eräs saarnamies.

Onneksi ja Herran armosta aina niin ei kuitenkaan tapahdu: On olemassa uskovia, jotka ovat vuosikymmeniä säilyneet elävässä Jeesuksen uskossa, vaikka puoliso olisi ollut tuosta uskosta osaton.

35 Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? (Room. 8:35)

Mutta silti, jos uskova tieteen tahtoen antautuu ja hakeutuu sellaiseen suhteeseen ja avioliittoon, jossa puolison kanssa ei ole yhteistä uskoa ja

tunnustusta, niin seuraukset ovat yleensä huonot, jopa helvetilliset. (Käytän tässä tätä sanaa sen nimenomaisessa merkityksessä.)

Pelkästään se, että haluaa lihassa jotakin ihmistä niin paljon, että pitää henkeä toissijaisena, on parannuksenteon paikka. Se kertoo ja osoittaa, että Jumala ja hänen sanansa eivät ole tärkeimmällä paikalla. Vaikka taustalla olisi ajatus, että minä oman uskoni, elämäni ja rukousteni kautta muutan tuon toisen ja saatan hänetkin oikeaan, elävään ja pelastavan Jeesuksen uskoon, niin ikävä kyllä niin ei läheskään aina tapahdu.

16 Sillä mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi? (1. Kor. 7:16)

Toisinpäin tapahtuu sen sijaan merkittävästi useammin: Uskosta osaton alkaa muuttaa uskovaa, joka väljähtyy uskossaan.

Myös koko avioliiton perusta on väärä, jos on toive siitä, että puoliso avioliiton aikana muuttuu. Kun avioliiton solmii, niin se tulee tehdä sillä mielellä, että otan tuon ihmisen puolisoiksi sellaisena kuin hän nyt on, enkä edellytä hänen muuttuvan. Toki viimeistään ikääntymisen myötä ihminen muuttuu: persoonan särämäkohdat tulevat useimmiten aina vain terävämmin esille. Mutta sitä ei kukaan toivo, päinvastoin.

13. KAITSIJA: NUHTEETON YHDEN VAIMON MIES

Viime vuosikymmenet on taisteltu siitä, voiko nainen toimia seurakunnan kaitsijana. Tämä koko ns. naispappeus- eli virkakysymys on kuitenkin yksiselitteisesti ja suorasanaisesti ratkaisttu esim. seuraavissa kohdissa:

1 Varma on tämä sana: Jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa ja loon toimeen.

2 Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies.

(1. Tim. 3:1–2).

5 – – asettaisit, niin kuin minä sinulle määräsinkin, joka kaupunkiin vanhimmat,
6 jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies. (Tit. 1:5–6).

Siitä, onko joku henkilö mies vai nainen, on biologisesti epäselvyyttä vain äärimmäisen harvojen kohdalla. Viimeistään henkilötunnus ilmaisee sen, kumpaa sukupuolta ihminen on. Näissä raamatunkohdissa määrätään yksiselitteisesti, että kaitsijan on oltava mies.

Jos joku julkista saarnavirkkaa hoitava kuitenkin sanoo, että hänen tai hänen edustamansa kirkon paimenvirka ei ole näissä mainittu apostolinen kaitsijan virka, niin kiertäkää tällaiset opettajat kaukaa! Jos joku julkisesti opettava ja sakramenteja hoitava ei hoida tehtävänsä Pyhän Raamatun opettamana ja Jumalan Sanan asettamana, niin kavahtakaa!

Jos pastori ei tunnustaudu siihen kaitsijan palvelukseen, johon julkisesti erotetaan Jumalan sanan palvelijaksi ja jota sitovat UT:ssa kaitsijasta annetut ohjeet, niin varoitan vakavasti tällaisesta opettajasta. Yksin Raamattuun talletettu apostolinen usko – joka pitää sisällään myös apostolisen järjestyksen – on pelastavaa, sen ohimentäessä ei taivaspaikasta ole enää mitään varmuutta.

Mutta mitä tarkoittaa nimenomaan "nuhteeton yhden vaimon" mies? Varmasti ainakin sitä, että ei ole moniavioinen. Esim. Afrikassa lähetystilanteessa on kastettu perheitä, jossa miehellä on ollut useita vaimoja. Tällaista miestä ei kuitenkaan voi asettaa seurakunnan vanhimmaksiksi. Moniavioisuus on tulossa myös meidän keskellemme, joten tuo Jumalan sana voi saada täällä Euroopassakin vielä uutta terävyyttä.

Nuhteeton yhden vaimon mies tarkoittaa varmasti myös sitä, että oikea paimen haluaa sitoutua oikein opettamisen lisäksi myös omassa elämässään raamatulliseen avioliittoon ja seksuaalisuuden harjoittamiseen. Missään tapauksessa sellainen, joka julkisesti harjoittaa haureutta tai tekee huorin – julkista parannusta tekemättä – ei voi olla Jumalan kansan johtaja tai sellaiseksi tulla.

1 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloonsa toimeen.

2 Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan,

3 ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne,

4 vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina.

5 Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?

6 Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei hän paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi.

7 Hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan. (1. Tim. 3:1–7)

Paimenet ovat osallisia samasta syntisestä luonnosta ja lihasta kuin lampaatkin. Siksi on erityisen tarpeellista, että seurakunta muistaa esirukouksin opettajaansa ja haluaa tukea kaitsijaa sekä hänen avioliittoaan ja perhettä.

Langenneeseen kaitsijaan voisi soveltaa vanhaa kristillistä viisautta: Sitten kun langenneen (tässä siis paimenen) parannus on tullut vähintään yhtä laajalti tunnetuksi kuin hänen lankeemuksensa, niin silloin hän voi jälleen astua seurakunnan eteen.

14. YHTEENVETO

Kaikki mitä Raamatussa puhutaan miehestä ja naisesta sekä avioliitosta, on esikuvaa ja saarnaa Kristuksen ja seurakunnan välisestä suhteesta.

Paavali käyttää puolison kuolemaa esikuvana sille, miten kuolema katkaisee avioliittoon sitovan lain – Kristus-yljän kuolema katkaisee lain orjuuden alla olemisen:

1 Vai ettekö tiedä, veljet – minä puhun lain tunteville – että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?

2 Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista.

3 Sen tähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

4 Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle. (Room. 7:1–4)

Huoruudessa vieraaseen yhtyminen eli uskottomuus on myös esikuva: Kristuksen omaksi tullut hylkää myöhemmin Vapahtajansa ja hänestä tulee "uskoton": Mooseksen lain kielto olla ottamatta takaisin toisaalle avioitunutta on vakava varoitus siitä, että Pyhää Henkeä ei pidä pilkata. Mooseksen laissa häpeällisen asian tähden hylätty aviovaimo tarkoittaa esikuvallisesti sitä, joka tulee Jumalan hylkäämäksi oman katumattoman syntielämänsä tähden.

1 Jos joku ottaa vaimon ja nai hänet ja vaimo ei häntä enää miellytä, sen tähden että mies on tavannut hänessä jotakin häpeällistä, ja hän kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan,

2 ja jos nainen sitten, lähdettyään hänen talostaan, menee ja joutuu toisen miehen vaimoksi,

3 ja myös tämä toinen mies hylkii häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan, tai jos tämä toinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee,

4 älköön hänen ensimmäinen miehensä, joka lähetti hänet pois, ottako häntä uudestaan vaimokseen, sitten kuin tämä on tullut saastutetuksi, sillä se olisi kauhistus Herran edessä. Älä saata syynalaiseksi maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi. (5. Moos. 24:1–4)

4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet

5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia,

6 ja sitten ovat luopuneet – taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät. (Hepr. 6:4–6)

26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä,

27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.

28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:

29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalokoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! (Hepr. 10:26–29)

Avioliitto ei pääty tuomioistuimen antamaan avioerotuomioon. Jumalan edessä puoliset ovat velvollisia olemaan uskollisia toisilleen myös silloin, kun he ovat erossa. Jumalan asettama avioliitto päättyy vain kuolemaan tai haureuteen (huorintekoon).

15. EKSKURSSI: MIEHEKSI JA NAISEKSI (H6H)

Jumala on luonut ihmisen mieheksi ja naiseksi (hepr. "zachar, mies", "nekeva, nainen").

26 Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen Kuvassamme, kaltaiseksemme. Vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat."

27 Jumala loi ihmisen oman Kuvansa kautta, Jumalan Kuvan kautta hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. (1. Moos. 1:26–27)

Yleensä luotettavaan KR33:en on tässä kohtaa tehtävä käänöskorjaus: Alkutekstissä ei sanota:

"Tehkäämme ihminen kuvaksemme", "omaksi kuvaksensa" ja "Jumalan kuvaksi". Sen sijaan hepreankielessä lukee: "Tehkäämme ihminen Kuvassamme (so. Kuvamme kautta), "oman Kuvansa kautta" ja "Jumalan Kuvan kautta".

Tässä puhutaan Pojasta, joka on Jumalan Kuva (2. Kor. 4:4, Kol. 1:15). Ihmisen luominen tapahtuu Jumalan toisen persoonan eli Herramme Kristuksen kautta. Kaikki luotu on saanut syntynsä hänen kauttaan. Tämäkin kohta alleviivaa Poikaa, Jumalan persoonallista Viisautta ja Voimaa (1. Kor. 1:24). Edes ensimmäistä uskonkappaletta eli luomista ei voi ymmärtää ja uskoa oikein ilman Poikaa Jeesusta.

15.1 MIEHEKSI

Sitten varsinaiseen avioliittoaiheeseen liittyvät sanat "mieheksi ja naiseksi", hepr. zachar unkeva. (Heprean 'z' lausutaan soinnillisena skirjaimena, aivan kuin mehiläisen surina tai englannin zoo- eli eläintarha-sanassa, ei siis ts- eli tseta-äänteenä. Heprean 'ch' lausutaan osapuulleen samalla tavalla kuten saksan Bach-nimessä.)

Zachar-sana tarkoittaa miestä, miespuolista ja urosta. Sananmukainen merkitys on "muistettava" tai "muistaja". Miksi mies ja muistaa-sana kuuluvat hepreassa yhteen?

Sanaan liittyy myös Sakarja-nimi (hepr. Z^ccharja). Nimi tarkoittaa perusmerkityksensä (Jahve eli Herra muistaa) lisäksi myös: "Herra on mies." Sakarja-nimessä on profetallisesti läsnä Pojan tuleminen lihaan: Jumala syntyy ihmiseksi. Kaikkivaltias oli tuleva luomakuntansa keskelle miehenä.

Tuota yhtä Miestä meidän tulee muistaa: "Tehkää se minun muistokseni." Toisaalta tuo yksi Mies muistaa meitä: Hän ei jättänyt meitä synnin ja kuoleman valtaan, vaan tuli alas taivaasta meitä pelastamaan. Hän muisti jopa ristiin-aulitsijoitaan rukouksin pyytäen heille armoa.

Nytkin hän muistaa Isän armoistuimen edessä yhdessä Pyhän Hengen kanssa rukouksin meitä,

jotka olemme hänen omakseen kastettuja eli Häneen uudestisyntytyksi. Zachar eli mies saarnaa Kristusta, Miestä ja Muistajaa isoilla m- kirjaimilla.

Samalla tuo miestä tarkoittava zachar-sana opettaa meille myös sen, että erityisesti miehen tehtävä on sekä perheessä että seurakunnassa muistaa Jumalan sana. Jo paratiisissa mies oli ensisijaisesti vastuussa Herran käskyn muistamisesta eli noudattamisesta.

Kun mies ei muistanut asemaansa ja siihen liittyvää vastuuta, niin siitä seuraava rangaistus oli valtavan paljon suurempi kuin vaimon. Paratiisiseurakunnan paimeneksi asetetun miehen lankeemus tuotti kuoleman ja kadotuksen kaikille ihmiskunnan jäsenille, koko maan kirottiin.

Vaimon saama rangaistus – raskauden vaivat ja synnyttämisen kivut sekä halu mieheen, joka oli naista hallitseva – on tähän verrattuna mitättömän pieni. Me kuolimme hengellisesti Aadamissa, emme Eevassa (1. Kor. 15:22). Tämä siitä huolimatta, että vaimo toimi paljon aktiivisemmin lankeemuksessa ja söi ensimmäisenä kielletyn hedelmän.

15.2 NAISEKSI

Naista, naispuolista ja naarasta tarkoittava heprean sana on "nekeva", sananmukaisesti "reiällinen". Feminiinisyyden yhteydessä se on helppo ymmärtää. Teologis-hengellisesti feminiinisyys edustaa ihmisyyttä suhteessa Jumalaan: Naisuus edustaa morsianta, joka kuuluu sulhaselle, sekä seurakuntaa Herran edessä. Yljän eteen asetetaan seurakuntamorsian, jonka hän on kalliilla ja viattomalla verellään omakseen ostanut.

Jumala on luonut ihmisen yhteyteensä. Niin kauan kuin Jumalan kuvan kautta luotu ihminen ei ole persoonallisessa uskonyhteydessä Herransa ja Luojaansa, on hänen sydämessään aukko, tyhjä paikka, joka huutaa täyttymistään. Ihmisen sielussa on ontto ja tyhjä reikä, kunnes se saa rauhan Jumalassa – niin kauan kunnes Veriylkämme täyttää meidät itsellään eli Sanallaan ja Hengellään.

"En lepoa mä löytänyt, en muusta mistään tyyntynyt, ennen kuin löysin aartehen, ystävän, Herran Jeesuksen."
(VK 299, san. Lars T. Nyberg)

Mies ja nainen, zachar unkeva, on luotu Jeesuksen kautta. He muodostavat yhdessä Jumalan kuvan. Mies ja nainen yhteen liittyneinä kuvaavat meille seurakuntaruumiin, jonka päänä on Kristus. Sulhanen (Kristus) ja morsian (seurakunta) on liitetty avioliittoon vihkimisen (raamatullisesti ilmaistuna kihlauksen) eli Pyhän Kasteen kautta yhdeksi lihaksi (2. Kor. 11:2).

15.3 HOMOSUHDE ON EPÄJUMALANPALVELUSTA

Jos kaksi miestä tai kaksi naista liittyy yhteen, muodostuu vääristynyt kuva Herrastamme ja hänen morsiamestaan. Väärää jumalankuvaa kutsutaan epäjumalaksi. Kaksi sulhasta tai kaksi morsianta ei edusta Kristusta ja seurakuntaa, vaan Jumalan sanasta luopumista.

Homoseksuaalisuus on kaikissa muodoissaan epäjumalanpalvelusta. Sen harjoittaminen on ääriesimerkki siitä, miten kauas elävästä Jumalasta syntiinlangennut ihminen voi joutua (1. Moos. 19:5, 3. Moos. 18:22, 3. Moos. 20:13, Room. 1:26–28, 1. Kor. 6:9, 1. Tim. 1:10).

Homoseksuaalisuutta hyväksyttävänä käyttäytymistapana ajavan Pride-liikkeen (pride tarkoittaa Jumalan vihaamaa ylpeyttä) toiminta on antikristillistä. Sen saarna kutsuu parannuksen sijasta Jumalan kieltämien lihallisten himojen toteuttamiseen. Sen hedelmänä on iankaikkinen kadotus, jollei Herra suo armossaan parannusta.

Aivan Raamatun lopussa, sen seitsemänneksi viimeisessä jakeessa (Ilm. 22:15) mainitaan ensimmäisenä taivaan ulkopuolelle jäävistä koirat. Koira-sana tarkoittaa tässä homoseksuaalisuutta eli saastaisuutta harjoittavaa.

Koiranpalkka (5. Moos. 23:18) on miespuolisen homosuhteita harjoittavan temppeleprostituidun saama korvaus palveluksistaan. Koira on

Raamatussa saastaisuuden symboli. Sellaisia koiranpenikoita me olemme langenneen lihamme kautta ja tähden jokainen elämämme loppuun asti (Matt. 15:26–27).

15.4 ARMO KOIRANPENIKOILLE

Mitä siis sanomme sille, joka tuntee lihassaan halua ja himoa esim. samaa sukupuolta olevaa kohtaan tai muuhun Jumalan sanassa kiellettyyn, vaikkapa lähimmäisensä puolisoon?

Tarvittaessa tervehenkisen terapeuttisen avun piiriin ohjaamisen lisäksi julistamme lakia ja evankeliumia:

"Jumalan pyhä ja muuttumaton laki kieltää ja tuomitsee haureuden, huoruuden, irstauden, homoseksuaalisuuden ja muun saastaisuuden. Lihan himojensa valtaan antautuva ansaitsee itselleen iankaikkisen kadotuksen.

Mutta Jeesus Kristus on jo tuon helvetinrangaistuksen sinunkin puolestasi kärsinyt. Sinä saat uskoa kaikkein iljettävimmätkin syntisi anteeksi Vapahtajamme synnittömän elämän ja viattoman ristinveren tähden. Hänet heitettiin Golgatan ristillä sinun puolestasi tuliseen järveen. Häntä piinattiin ja ruoskittiin, jotta sinut vapautettaisiin. Hänet tuomitettiin ja hylättiin, jotta sinä pääsisit taivaaseen."

1 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. (Room. 8:1)

Tämä on varmasti totta. Aamen.